

Prima întâlnire

Comarnic este un orașel situat pe Valea Prahovei, străjuit de munți, cu multe case declarate monumente istorice, cu oameni harnici și liniștiți. Școala din Comarnic este vestită pentru dascălii ei, care au însoțit pe drumul cunoașterii generații întregi, deschizându-le orizonturile și ajutându-i să devină oameni adevărați.

Liceul „Simion Stolnicu” din acest oraș duce mai departe tradiția. Anul acesta mi-a oferit șansa să-mi desfășor activitatea la Liceul „Simion Stolnicu” din orașul Comarnic. Am cunoscut aici un colectiv bine încheșat, cu oameni competenți, primitivi, buni colegi, generoși, cu respect pentru tradiția școlii, cu dorința de a perpetua valorile și respectul față de învățătură și de școală, oameni care pun în centrul preocupărilor elevul, însuflând fiecăruia dorința de autodepășire, de a fi mai bun, dar și de a fi generos, blând, bun coleg, de a oferi de fiecare dată o mână de ajutor. Ce poate fi mai frumos și mai util decât protejarea minunilor naturii, pe care, de veacuri, oamenii le consideră inepuizabile și le pun în pericol prin neglijență, indiferență, nepăsare?

Liceul oferă șanse egale pentru fiecare copil, promovând seriozitatea, cooperarea, colaborarea, colegialitatea, empatia, modelând caractere și deschizând fiecărui elev drumul spre viitor, de la grădiniță până la examenul de maturitate (bacalaureat). Un liceu cu școlari sârguincioși, silitori, dornici să învețe, să descopere lucruri noi, să ajute și să se ajute între ei, având ca model cadre didactice competente, empatică, care pun suflet și dăruiesc fiecăruia cunoaștere, dragoste, înțelegere.

Unicitatea fiecăruia nu-i împiedică pe elevi să fie aproape unii de alții, să fie toți pentru unul, să își acorde atenție și sprijin.

Am trăit împreună momente emoționante.

Vizita la muzeul din incinta școlii, în care ghid a fost domnul profesor de religie, a fost o revelație pentru cei mici. Aceștia au privit cu uimire și încântare obiectele vechi, vasele și uneltele, costumele populare, documentele vechi, fotografiile. Au ascultat impresionați vocea molcomă care povestea cu mândrie despre istoria învățământului de pe aceste meleaguri, încercând să-și formeze o imagine despre elevii care au fost, poate, străbunii sau bunicii lor. Au părăsit mica încăpăre cu sentimentul apartenenței la o mare familie, cea a istoriei, și cu dorința de a lăsa, la rândul lor, o amintire frumoasă celor ce vor veni după ei. Cuvintele domnului profesor au stârnit curiozitatea, dar și dorința copiilor de a afla mai multe despre trecutul și istoria acestei școli.

Premiera claselor a XII-a- Ultimul clopoțel- a fost un alt eveniment la care au participat elevii. Cei mici au fost deopotrivă uimiți, încântați și fascinați de priveliștea ce li se înfățișa în fața ochilor. Unii aveau frați absolvenți, alții verișori sau cunoscuți. Am privit toți cu emoție cum colegii mai mari erau chemați în față, pentru a primi răsplata meritată după un an de muncă. Serbarea, frumos organizată, a lăsat o impresie puternică în sufletele celor mici, care și-au propus să meargă pe urmele colegilor mai mari, să învețe bine, să aibă rezultate frumoase.

Premiera la clasă a fost un alt moment emoționant. Fiecare s-a bucurat atât pentru el cât și pentru colegi. Emoțiile s-au împletit, dând naștere unei atmosfere de bucurie și de mândrie.

Într-o perioadă în care pandemia a frânat mult activitatea cotidiană, am observat că aici, la Liceul „Simion Stolnicu”, tinerelor vlăstare le este insuflat sentimentul că pot face diferența, că pot deveni buni cetățeni ai orașului, ducând mai departe tradiția și respectând valorile.

Învățătoare, Daniela Constantinescu